

Đây là một bài viết quan trọng cho biết tình hình Giáo Hội CGVN rơi vào một tình trạng thế nào hiện nay, HĐGMVN cần gì và cần làm gì để chính bản thân mình trở nên tốt đẹp khi xem xét bản thân khác

(Vui lòng góp ý của Diên Đoàn Quê Cũ Các Phong Trào Dân Chúa VN)

Đây là một bài viết quan trọng cho biết tình hình Giáo Hội CGVN rơi vào một tình trạng thế nào hiện nay, sau khi tác giả đã chia sẻ: “Đến với hai chục năm qua, khi mà Vatican đã mất một nửa ngân sách và đã chấp nhận một điều không gì đáng kể và với nhà nước Cộng sản Việt Nam là những người bắt đầu nhà nước CSVN can thiệp vào việc tu bổ các giám mục, thì những hậu quả tai hại cho GHVN là điều có thể” (trích bài của J.B. Nguyễn Hữu Vinh bên dưới). Việc tác giả công nhận tại VN hiện nay, các mục tử “BÁN MÌNH” cho CS giành như ở Ba Lan hoặc Tiệp Khắc trước khi CS giành thì năm 1989, là điều đáng buồn; thì ta phải nhận rằng “GIÀN ĐỒNG CÁO TÍM!” hoặc các đồng bào Quê Cũ các giáo phận như Hồng Hóa, Sài Gòn, Đà Nẵng v.v., là chuyển hiện nhiên phải có, không cần phải bàn cãi; vì qua hàng thập niên, VC phải kéo một số mục tử làm tay sai để thi hành chính sách tôn giáo của họ. Thành ra, biến hiện cho đám Giám Mục Quê Cũ VN, nói rằng làm gì có QUÊ CŨ DOANH ở hàng Giám Mục, thì điều đó là quá ngây thơ và đánh giá quá thấp CSVN, khi cho rằng CS trong mấy thập niên qua, đã không thành công trong việc lôi cuốn và thu nạp các Hồng Y, Giám Mục vào làm tay sai cho chế độ. Sự thật là họ đã thành công hơn là ta tưởng tượng, vì các Giám Mục đã làm một số Quê Cũ Doanh mục chỉ là một phần; còn hàng bao nhiêu kẻ VC đã đào tạo và nuôi dưỡng lâu nay, chĩa lên các bậc thang tốt đẹp, thì vốn đã sẵn sàng đó, những chế độ xuýt đổ ụp đổ. Trong số 30 vị vua đức phong linh mục tại Tổng Giáo Phận SG, thì có bao nhiêu vị sẽ chết vì Chúa thôi, còn bao nhiêu vị mục áo tôn giáo những sự thi hành chính sách của VC, khi những người này được đào tạo và phong chức bởi những vị như Hồng Y Đệ Phàm Minh Mục, Giám Mục Đệ Nguyễn Văn Khảm, Linh Mục Đệ Huân Công Minh v.v.. Tuy nhiên là sẽ có những người phần lớn sau một thời gian dài làm linh mục hay giám mục Quê Cũ Doanh qua cái áo chùng đen, những thực sự thi hành chính sách tôn giáo của CSVN, và làm một việc cho CS; những con số các tu sĩ Quê Cũ Doanh phần lớn sẽ rất ít, trở vào thời điểm CSVN giành thì. Bởi thế, ta phải nhận chân hai sự kiện không thể chối cãi: (1) Có lẽ là những các giám mục và linh mục Quê Cũ Doanh tại VN hiện nay, và sự nguy hiểm này là đáng kể, đang phải chờ cho CS và phá hoại Giáo Hội; (2) Thà chấp và điều hòa với CS bởi những người này là sự tiếp tay cho chính sách tôn giáo của CS, chứ không bao giờ đem lại quy luật mới cho Giáo Hội và Giáo Dân. Để cho những người này thao túng giáo hội và HĐGMVN, trước hay sau, CGVN sẽ đi vào con đường cùng sự nhòa đúng theo kế hoạch của CS mà đám giám mục và linh mục Quê Cũ Doanh là chính những kẻ thi hành kế hoạch đó. Một vài bậc tiền hay lùi tìm kiếm về chính trị chúng ta giảng ra dưới sự chế độ của Đệ CS và Ban Tôn Giáo Chính Phủ, để một số Giáo Dân và Đệ Bào cũng như Tòa Thánh Vatican; những căn bản và cái cuối cùng của chúng sẽ là một giáo hội CG đáp ứng đúng những nhu cầu: “PHÚC ÂM - DÂN TỘC - CHUNG NGHIÃ XÃ HỘI!” của CS. Xin mượn một luật pháp chính xác của J.B. Nguyễn Hữu Vinh để nói về QUÊ CŨ DOANH CỘNG SỰ CÔNG GIÁO tại VN hiện nay: “... một thời gian dài, chúng sống và phát triển (cùng CS) là điều phiêu lưu. Đúng những điều của chế độ nghĩa Cộng sản, với tôn giáo, trước hay sau, sẽ mất hay mua để phục vụ cho chế độ, đó là quy luật bản chất của cộng sản (VN).

Hội Ngộ ngày 21 tháng 7 năm 2010

Diên Đoàn Quê Cũ Các Phong Trào Dân Chúa VN

(Xem attachment)

Hình các Thánh Tội Đọa VN

Những sự kiện vừa qua trong Giáo hội Công giáo Việt Nam đã làm cho những nhu cầu tâm hồn tín hữu không chỉ trong nước mà còn vượt biên giới quốc gia, lôi kéo sự chú ý của những người tin ở những nơi trên thế giới.

Chưa bao giờ trong lịch sử GHCNVN với gần 500 năm truyền đạo và 350 năm thành lập hai giáo phận, cũng như 50 năm thành lập Hàng Giáo phận VN xuất hiện những vấn đề đặt ra những mối quan tâm như vừa qua.

Những cuộc biến động, chuyển chuyển, những công việc mới mẻ, đặt ra làm việc, cách cư xử... của những người đức tin và ngay cả HĐGMVN lên đầu tiên đặt ra những vấn đề, bàn tán gây những sóng gió trong lòng người.

Rõ ràng, đây không chỉ là chuyển biến, nó đang thực sự là những vấn đề cần được nhìn nhận nghiêm túc từ các đức tin bậc cao nhất đến hàng giáo dân, từ những người chức phẩm tối cao cấp đến từng đoàn thể như trong Giáo hội nếu không muốn đến đến một Giáo hội hời hợt và bất lực, thậm chí mất đi niềm tin vào một Giáo hội Việt Nam oanh liệt được xây dựng nên bằng những núi xương, sông máu của các Thánh Tội Đọa.

Một số chức sắc đã lên tiếng, một số đức tin bậc đã gây thích, một số có quan truyền thông, những nhà lý luận, thậm chí... đã có ý kiến. Những xem ra chúng đó chưa đủ, chưa làm gì để những bậc xúc, đòi hỏi của thời cuộc đời với Giáo hội Công giáo truyền thống những vấn đề thực tế đặt ra.

Thực trạng

Giáo hội Công giáo Việt Nam với được coi là một giáo hội kiên cường, bất khuất, anh dũng, đạo đức, đầy tính nhân ái, hiệp thông... Đó là niềm tự hào của bất cứ người công giáo Việt Nam nào, thế nhưng nay đã và đang rơi vào một tình trạng thâm trầm của tình trạng. Một HĐGMVN với luôn giành được sự kính trọng và vâng phục bởi uy tín và sự tin tưởng của hàng triệu giáo dân bằng những thiện chí và đức tin đức tin đức tin. Một giáo hội kiên cường, hiệp nhất được lãnh đạo bởi một HĐGM đã từng im lặng khi cần lên tiếng để bù đắp khi im lặng khi bị công kích.

Trong khi từ một giáo hội Ba Lan xa xôi đã vang lên những lời kêu gọi: “Chúng ta phải nói to lên, Giáo hội đang bị bách hại tại Việt Nam” thì ngay tại VN, một HĐGM im lặng như vô cảm. Không có gì có thể gây thích hoặc biến thành cho sự im lặng này. Chính sự im lặng này đã là nguyên nhân để đẩy HĐGM vào thế bị động, lúng túng và bất lực, thế nhưng những hiện nay và gây nên sự hoang mang không chỉ trong hàng giáo sĩ, giáo dân.

Giáo dân của một Giáo hội Việt Nam qua thế thách hàng thập niên đời sống đức tin và đức tin đức tin.

tiếng và luôn nâng mức cao đầu tư của GHCG hoàn vũ vì không bị chính phủ, mua chuộc và luôn hiệp thông, vâng phục Tòa Thánh, nay bằng nhiên tiếp ý nghĩ ngay như quy định của Tòa Thánh liên quan đến những sự việc có thể trong lòng GHVN.

Một đoàn chiên Việt luôn tận hảo và hết lòng kính phục, báo về các chức chăn và đứng đầu nay quay lại đòi hỏi sự quan tâm của các chức chăn và không ngừng nói lên nỗi lòng vì sự trung tín của chức chăn khi họ coi sự im lặng là đứng lơa với tội ác.

Một Tổng Giám mục đầu của giáo dân yêu chuộng bằng nhiên ra đi bí ẩn giữa đêm hôm không một tiếng ồn ào, không một cái bắt tay tạm biệt.

Một Tổng Giám mục mới im lặng như vẫn im lặng xưa nay để xa cách lòng dân một cách đau đớn.

Một cộng đoàn tín hữu vẫn luôn coi phục vụ và những lời chỉ dẫn là vàng đá, nay bằng nhiên quay lại phản ứng dữ dội khi những nghi thức phục vụ bị biến thành u trăn lén vô thức.

Thậm chí, một số chức chăn đã không ngừng lên tiếng trách cứ che đậy những sự thật mà ai ai cũng biết càng làm cho sự nghi ngờ của giáo dân tăng lên.

Những điều đó thật sự là một thảm họa cho Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Nguyên nhân

Nhiều người đã nói đến những nguyên nhân khác nhau, có người cho rằng do “một số thủ lĩnh chức vụ phá giáo hội”, người thì nói: chính những đứng đầu có thể giá trong GHCG đã làm tan nát GHCG bởi những “dàn đứng ca” thủ hiệp và khoan nhượng, bị mua chuộc, bị nếm gót và đi ngược dòng của Hội Thánh Chúa...

Xem ra, câu chuyện tranh cãi này còn khuya mới tìm được câu trả lời.

Chúng tôi cho rằng: Nguyên nhân của mọi nguyên nhân gây sóng gió cho GHCGVN chính là thủ chức vụ của vô thần và luôn luôn coi “tôn giáo là thuộc phẩm của nhân dân” và những vấn đề của qua có nguyên nhân sâu xa từ đó.

Chúng ta biết rằng, trên thế giới, những chuyện như vậy không phải không xảy ra. Những người “cũ” của sự đã nếm đủ những đòn oan nghiệt như Ba Lan, Tiệp Khắc...

Đã từng có những cuộc chiến tranh thông mãnh liệt ở Ba Lan, khi những đối viên mang áo mũ của – những mục tử hiệp tác với công an, một vài chức vụ – bị phanh phui. Dù đau đớn những đó là sự thật.

Đã từng có những cuộc đòi hỏi dai dẳng những tài sản của Giáo hội bị cướp bóc chiếm trong thủ của sự hoành hành ở Tiệp Khắc và kết quả là rất khủng khiếp.

Tất cả những điều đó đang diễn ra trong lòng GHCGVN, và trong cơn bão truyền thông và những

thực, và nên để cho các đồng bào coi là sự nghiêm túc để nghiêm túc nhìn nhận lại mình, nhìn nhận lại chính bản thân Giáo hội và từng đồng bào trong hàng giáo phẩm. Bởi không ai có thể không đồng ý rằng ở Việt Nam không như ở Ba Lan, không có những cây gậy mà để chặn chiến theo những hướng của công an cũng sẽ vô nghĩa.

Sau gần 2/3 thế kỷ, trải qua nhiều thế kỷ những công giáo Việt Nam sống dưới chế độ công sản vô nghĩa và vì muốn vận dụng cách mạng, chiến đấu, cách mạng... bằng tiền của của người dân lao động, thậm chí bằng cả nguồn tiền vì những tội ác của các nước ngoài để nhà nước CSVN được biết quan tâm đến tôn giáo, không ai có thể không đồng ý là họ không có những thành công.

Được biết hai chục năm qua, kể từ khi Vatican đặt mối hi vọng bang giao và đã chấp nhận một điếu không gì người ai đến với nhà nước Cộng sản Việt Nam là những người bắt đầu nhà nước CSVN can thiệp vào việc tuyển chọn giám mục, thì những hậu quả tại hội cho GHSV là điếu có thể. Trong bài viết “Hai mươi năm tiến trình bang giao, đức và một” chúng tôi đã phân tích tình hình này.

Cũng cần nói thêm điếu này: Những năm đầu tiên, khi Hồng y Etcheagaray đến Việt Nam nói về bang giao, là lúc những công giáo quốc gia đang thi nhau tìm kiếm chân mình. Chỗ này vì nhìn thấy xu thế đó, mà Tòa Thánh đã nhận được những CSVN cũng đang trên đường đi đến phân chia mình và quảng đường không còn dài. Vì vậy có chấp nhận điếu đó cũng chấp nhận một thời gian ngắn mà thôi.

Những quá là sự dài dòng và rất léo cũng như sự lầm lẫn của CNCS và những một người chấp nhận bám lấy dân tộc này. Và vì thế, Giáo hội CGVN đang hướng cho hậu quả của những thừa hưởng đó.

Vậy thì việc có những một thể thừa hưởng, có những điếu viên trong lòng giáo hội là điếu duy nhất. Và khi công nhận điếu đó, thì đường nhiên phải công nhận những hậu quả của tình hình đó như một quy luật khách quan.

Lịch sử chiến tranh VN đã có nhiều bài học của việc CSVN lại dùng tôn giáo cho những kẻ hoạch định của mình một cách công phu, thâm hiểm và đã có những điếu hình như Vũ Ngọc Nhạ...

Vấn đề là những tranh cãi, những biến loạn, những quy kết và bằng chứng... những gì thích và phân biệt... chỗ mà lo quanh xung quanh những hiện tượng mà chỗ nói đến bên chỗ sâu xa của nó.

□

Thừa hưởng và liên minh tiêu điếu

Nhiều đồng bào đã nói lên quan điểm rõ ràng rằng công điếu và điếu là xu hướng chung của thế giới và là đường lối của Giáo hội Công giáo sau Công đồng Vatican 2. Thậm chí có vẻ còn vẽ ra cả một “phương hướng điếu và hợp tác” hẳn hoi.

Tất nhiên, ai cũng biết là công điếu và điếu là phương hướng tốt, nhưng có những câu hỏi mà chỗ của đường lối thì đường nghĩ đến điếu. Trong bài viết “Phương hướng điếu và hợp tác, công nhận những chỗ” chúng tôi đã nói đến vấn đề này. Đường ý là điếu, những điếu thừa hưởng và ai, điếu thừa hưởng như thế nào? Bởi vì không thể điếu thừa hưởng và một người mà trong tay luôn

luôn lăm lăm khu súng với một lý thuyết báo là làm đúng những cho hành động, không thể đi thi khi một bên nhợt nhạt không nhìn nhợt bên kia, cách đi thi đó chỉ là sự van xin hèn nhát của kẻ cô thế cô thân mà thôi. Chính Đức Giáo hoàng Benedict XVI đã kêu gọi “Đi thi thi những thiện và công tác chân thành” chứ không phải là sự van xin.

Xem ra nhiều vụ uyên thâm học cao, hiểu rộng đã sống lâu và nhợt đức nhiều bài học tốt thế chứ công sự, những thế tốt thì vẫn chưa được rút ra một kinh nghiệm xương máu cho vẫn thế này.

Cũng có những người cho rằng, ngay cả người công sự, cũng là “dân ngoại” cần đức của đức và yêu thế, cần truyền giáo cho họ. Không ai phải nhợt những người công sự cũng là những con người, mà đã là con người thì đức học ân sống của họ cần.

Tuy nhiên, người ta đã nhợt một điều cần, đó là còn là người công sự, thì cần đức đi với họ là sự dốt tha và vô ích. Bởi thế, báo chết, lý thuyết và thế tốt công sự là một thế chết vô thế, phải nhợt Thiên Chúa cách ngoan cố. Chẳng nghĩa công sự vô thế không bao giờ công nhợt họ cần đức bởi không tha nhợt Thiên Chúa. Vì vậy họ còn là người công sự, vì thế nói đức họ cần đức đi với họ chết có lợi ích gì vì thế báo chết họ luôn luôn cố tình khước từ và chết họ họ kêu gọi – và đây là “tội phạm đức Chúa Thánh Thần” – một tội không thể được tha thế.

Chỉ có những người đã từ bỏ chẳng nghĩa công sự trên thế tốt thì cần đức mới có chút tác động với họ mà thôi, mà khi đó thì họ không còn là người công sự nữa.

Những năm gần đây, khi kẻ công sự thế giới đua nhau sống không thế công sự, các mạng công sự còn lợi sống trong đói nghèo, tội họ và cô đức với nguy cơ bị tiêu diệt. Khi đó, lòng kiêu ngạo công sự không còn có sự đức tội tội, những người Công sự mới chịu chấp nhận đức mà của ra thế giới bên ngoài. Và cũng khi đó, họ kêu gọi thành lập những mạng liên minh, một trận và nhiều đoàn thế khác “tội đi đức sống” bằng cách “đi thi”... thế mới chỉ còn một quá trình bang giao với Vatican.

Vậy những theo đúng lý thuyết công sự, ngoài những mạng liên minh phát triển, còn có những mạng “liên minh tiêu diệt”. Nghĩa là tôi liên minh với anh khi không thế khác, những mạng liên minh này là để thôn tính và tiêu diệt anh khi có thế. Một trận là một hình thế đức thế tốt hóa điều này. Ủy ban Đoàn Kết Công giáo là một mô hình cố thế của chính sách đó.

Nói đức những điều đó, để thế rộng mạng tha hiểu đức hồng tội tội, chúng sống và phát triển là điều ưu tiên. Đúng đức lợi của chẳng nghĩa Công sự, với tôn giáo, trước hay sau, sự hay muợt đức phải đức đức sống, đó là quy luật báo chết của công sự.

Thánh ý Chúa hiện thế – Giáo huấn VN phải làm gì?

Những bị nhợt sống qua trong GHCGVN đã là cố học cho nhiều ý kiến đức nêu ra, nhiều cuộc tranh cãi, tin đức và tin thế đức đức loan truyền báo nhiều cách đức đức những xáo trộn trong suy nghĩ của nhiều người.

Tân GM Giáo phận Vinh – Đấng Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp – đã nhắc nhở chúng tôi cho là “thần công”, là “khó hiểu” đã nêu lên những điểm cần thiết như mặt nét mặt của anh làm của GHCGVN, đó là: Đấng và HĐGMVN “Phải chăng trước khi đi thi với Nhà nước hay đi có thể đi thi với họ và bên ngoài của “đi thi thi công thi và công tác chân thành” với Công đồng Dân Chúa?”

Vatican Tòa Thánh và GHCG: “Không phải vô lý mà một số người yêu cầu nên xác định rõ hơn vai trò của Nhà nước trong tiến trình biến hình giám mục tại Việt Nam. Phải chăng nên dần dần áp dụng tiến trình chung đang được áp dụng tại hầu hết các nước trên thế giới theo Giáo luật, Điều 377?” và “Thi thoảng cũng đã đến lúc nên thẳng thắn phê bình và đóng góp ý kiến với Nhà nước về những gì bất thiện hay chưa hoàn thiện, nhất là những gì liên hệ đến nhân phẩm và nhân quyền”.

Nhiều tiếng nói khác đã được cất lên, không ngừng kể cả những người, những địa phương cộng đồng nói lên sự thật. Thậm chí có những điều mà xưa nay, chưa ai nói đến.

Phải chăng, đây cũng chính là Thánh ý Chúa đang hiển hiện, được biểu thị trong Năm Thánh 2000 của giáo hội Công giáo Việt Nam mà điều được kêu gọi đầu tiên là Sám hối để canh tân, sám hối để giáo hội có thể đi theo con đường “Mầu nhiệm – Hiệp thông – Sự sống” một cách thực tế mà không phải chỉ là một Năm Thánh hình thức bởi những cuộc lễ khai mạc và bế mạc hoành tráng mà thôi.

□

Giáo hội Việt Nam phải làm gì?

Là tín hữu Công giáo, tín thác niềm tin vào Đức Kitô, dù ở cộng đồng nào chúng ta cũng thấy cần phải đóng góp sức mình để giáo hội ngày càng vững mạnh bằng cách này hay cách khác tùy khả năng.

Không có một tín hữu nào không sẵn lòng phụng thờ khi đã có lòng tin vào Thiên Chúa. Vì vậy, dù là những giáo dân lành lành, dù là những người đã bỏ theo công việc sôi nổi trào lưu, bởi mạnh mẽ miệt mài... đến những mục tử, những người bị cam tâm làm điạ viên cho công việc... Tất cả đều được trình bày một con đường chung là đã đến đến rõ nét và đến lúc phải đi đi đến về chính lòng tin, tâm hồn mình.

Chúng tôi cho rằng, mọi con người bằng trí tuệ Thiên Chúa đã ban cho để nhìn ra những sự thật và phát triển của Giáo hội là điều khôn thi và cấp bách. Những điều này, các phẩm trật, chức sắc cao cấp của giáo hội đến các giáo dân không thể làm được. Truy cập thông tin hùng hậu để có hơn 300.000 con người và vồn sôi trong huyết quản mọi giáo dân trên đất Việt. Vì vậy không thể để một giáo hội đi xuống trầm trọng và thể thối nát.

Trước hết, để có thể “đồng hành cùng dân tộc” HĐGMVN cần ngay lập tức xem xét lại chính bản thân mình trước khi xem xét bất cứ ai khác để cùng đồng hành với ngay con cái mình trong những hoàn cảnh nghèo đói, cô đơn, đau khổ, bị áp bức theo đúng những lời của Hội Thánh Chúa.

Nếu bằng bất cứ hình thức nào, HĐGMVN vẫn tiếp tục theo một đường lối “Im lặng là vàng” như xưa nay, thì đây sẽ là sự vắng mặt, héo úa đến đến cái chết của báo chí trong lòng giáo hội Việt Nam.

Cũng đã đến lúc, ngay cả các giám mục, linh mục và các giáo dân phải đặt mình vào đúng vị trí của mình trước mặt Thiên Chúa với vai trò trong Hội Thánh, để những người chi rành hơn

vị trí trên thế gian xưa nay đã có để hành động theo những yêu cầu của chức vụ này.

Đây cũng là lúc để Giáo hội trở về với sứ mạng của mình: Bênh vực lên hay xuống...

“Chính lúc quên mình, là lúc góp phần vào thân”. Chính khi Giáo hội bước lên, những mặt trái chân thành, thánh thiện càng vàng óng và những mặt trái không còn che giấu nữa.

Dám nhìn thẳng vào sự thật để sám hối, canh tân, Giáo hội Việt Nam sẽ vàng óng qua cơn thử thách này.